

Romarbrevet NT 2026
Provöversättning 2024-09-27
Kapitel 2, 7 och 11-12

Swedish New Testament 2026
© Swedish Bible Society

2

Guds rättvisa dom

¹ Därför finns det inget försvar för dig, du människa som dömer, vem du än är. När du dömer en annan dömer du dig själv. Du som dömer handlar ju på samma sätt, ² och vi vet att Guds dom med rätta faller över dem som handlar så. ³ Men du människa som dömer dem som handlar på detta sätt och själv gör likadant, tänker du att just du ska undgå Guds dom? ⁴ Eller föraktar du Guds rikliga godhet, fördragsamhet och tålamod? Förstår du inte att Guds godhet vill föra dig till omvändelse? ⁵ Med ditt hårda och obotfärdiga hjärta hopar du vrede över dig till vredens dag, då Guds rättvisa dom ska uppenbaras. ⁶ Han ska löna varje människa efter hennes gärningar.* ⁷ De som uthålligt gör det goda och söker härlighet, ära och oförgänglighet lönas med evigt liv; ⁸ de som drivs av själviska intressen och inte lyder sanningen utan orättfärdigheten lönas med vrede och raseri. ⁹ Lidande och ångest kommer över varje människosjäl som gör det onda, juden främst men också greken, ¹⁰ medan härlighet, ära och frid ges åt den som gör det goda, juden främst men också greken. ¹¹ Det finns ingen partiskhet hos Gud.

¹² Alla som har syndat utan lagen ska också gå under utan lagen, och alla som har syndat under lagen ska dömas genom lagen. ¹³ Det är inte lagens hörare som är rättfärdiga inför Gud, utan det är lagens görare som kommer att förklaras rättfärdiga. ¹⁴ När de folk som inte har lagen ändå av naturen gör vad lagen föreskriver, då är de sin egen lag fast de saknar lagen. ¹⁵ Därmed visar de att lagens handlingar* är skrivna i deras hjärtan; om det vittnar också deras samveten när tankarna anklagar varandra och försvarar sig. ¹⁶ Det ska framgå *den dag då Gud, enligt det evangelium jag har fått genom Kristus Jesus, dömer det som är fördolt hos människorna.

Lagen och omskärelsen

¹⁷ Om du kallar dig jude och förlitar dig på lagen* och talar med stolthet om Gud; ¹⁸ om du känner Guds vilja och kan avgöra vad som är väsentligt, eftersom du har fått undervisning genom lagen; ¹⁹ om du är övertygad om att du är en vägledare för blinda, ett ljus för dem som är i mörkret, ²⁰ en uppfostrare för okunniga, en lärare för barn, eftersom du har kunskapen och sanningen i form av lagen – ²¹ du som alltså undervisar andra, undervisar du inte dig själv? Du som förkunnar att man inte ska stjäla, stjal du själv? ²² Du som säger att man inte ska begå äktenskapsbrott, begår du det själv? Du som avskyr avgudarna, plundrar du själv deras tempel? ²³ Du som talar med stolthet om lagen, vanäras du Gud genom att överträda lagen? ²⁴ Det är ju som det står skrivet: *För er skull smädas Guds namn bland folken.**

²⁵ Omskärelse är till nytta om du lever efter lagen. Men om du överträder lagen, då har du trots din omskärelse blivit en oomskuren. ²⁶ Om nu en oomskuren håller lagens föreskrifter, ska han då inte trots att han är oomskuren räknas som omskuren? ²⁷ Då kommer den som är fysiskt oomskuren men fullgör lagen att döma dig som överträder lagen fast du har dess bokstav och omskärelsen. ²⁸ Jude är man inte genom det som syns, och omskärelsen är inte det som syns i köttet. ²⁹ Nej, jude är man genom det som är fördolt, och omskärelsen är det som sker i hjärtat genom Anden, inte efter bokstaven. Den som är sådan får inte sitt beröm av människor utan av Gud.

***2:6** Ps 62:13; Ords 24:12

***2:15** *lagens handlingar* Ordagrant: *lagens verk*. Det handlar sannolikt om tillämpningen av Torah.

***2:16** *den dag då Gud, enligt det evangelium jag har fått genom Kristus Jesus, dömer*
Annan översättning: *den dag då Gud, enligt mitt evangelium, genom Kristus Jesus dömer.*

***2:17** *lagen* Annan översättning: *Torah*.

***2:24** Jes 52:5

7

Lösta från lagen

¹ Eller vet ni inte, bröder och systrar – jag talar ju till sådana som känner lagen – att lagen är herre över människan bara så länge hon lever? ² Den gifta kvinnan är ju genom lagen bunden vid sin man så länge han lever. Men om mannen dör är hon löst från lagen som band henne vid mannen.* ³ Om hon går till en annan man medan hennes man lever kallas hon alltså äktenskapsbryterska. Men om mannen dör är hon fri från lagen och är då inte en äktenskapsbryterska om hon går till en annan man. ⁴ Så har också ni, mina bröder och systrar, dött bort från lagen genom Kristus kropp för att tillhöra en annan, honom som har blivit uppväckt från de döda, för att vi ska bära frukt åt Gud. ⁵ För när vi levde i köttet var de syndiga lidelser som väcktes genom lagen verksamma i våra lemmar, så att vi bar frukt åt döden. ⁶ Men nu har vi blivit lösta från lagen, sedan vi har dött bort från det som höll oss fångna; nu tjänar vi som slavar på det nya sättet, efter Anden, och inte på det gamla sättet, efter bokstaven.

Lagen och synden

⁷ Vad ska vi då säga? Att lagen är synd? Inte alls! Men det var först genom lagen som jag* lärde känna synden. Jag hade inte vetat vad begäret var, om inte lagen hade sagt: *Du ska inte ha begär.** ⁸ Men synden grep tillfället och väckte genom budordet alla slags begär i mig. För utan lagen är synden död. ⁹ Jag levde en gång utan lag, men när budordet kom fick synden liv, ¹⁰ och jag dog. Budordet som skulle leda till liv visade sig för mig leda till död. ¹¹ För synden grep tillfället och bedrog mig genom budordet och dödade mig genom det. ¹² Lagen är alltså helig och budordet är heligt, rättfärdigt och gott. ¹³ Har då det som är gott blivit min död? Inte alls! Det var synden. För att den skulle framstå som synd vållade den mig döden genom det som var gott; så skulle synden bli syndig bortom alla gränser genom budordet. ¹⁴ Vi vet ju att lagen hör till det andliga. Men jag själv är av köttlig natur, såld till slav under synden. ¹⁵ För jag förstår inte mitt sätt att handla: det jag vill, det gör jag inte, men det jag hatar, det gör jag. ¹⁶ Men om jag gör det jag inte vill, då ger jag lagen rätt i att den är god. ¹⁷ Då är det inte längre jag som handlar, utan synden som bor i mig. ¹⁸ Jag vet att det inte bor något gott i mig, det vill säga i mitt kött. Viljan finns hos mig, men inte förmågan att åstadkomma det som är gott. ¹⁹ Det goda som jag vill, det gör jag inte, men det onda som jag inte vill, det gör jag. ²⁰ Men om jag gör det jag inte vill, då är det inte längre jag som handlar, utan synden som bor i mig. ²¹ Jag finner alltså att denna lag gäller: fastän jag vill göra det goda finns det onda hos mig. ²² Till min inre människa gläder jag mig över* Guds lag, ²³ men jag ser en annan lag i mina lemmar, en som ligger i strid med lagen i mitt sinne och som gör mig till fånge under syndens lag i mina lemmar. ²⁴ Jag eländiga människa! Vem ska rädda mig från denna dödens kropp? ²⁵ Gud vare tack, genom Jesus Kristus, vår herre! Lämnad åt mig själv är jag alltså med mitt sinne slav under Guds lag, men med mitt kött slav under syndens lag.

***7:2** 1 Kor 7:39

***7:7** Det »jag« som talar i Rom 7:7–25 ska sannolikt inte uppfattas självbiografiskt utan retoriskt. Att föra generella resonemang i jagform var ett vanligt grepp i antik retorik.

***7:7** 2 Mos 20:17

***7:22** gläder jag mig över Ordagrant: *gläder jag mig med*. Jfr den judiska högtiden *Simchat Torah*, dvs. Glädjen över Torah.

11

Gud har inte förskjutit sitt folk

¹ Jag frågar då: Inte har väl Gud förskjutit sitt folk? Nej, inte alls! Jag är ju själv israelit, av Abrahams ätt och Benjamins stam. ² Gud har inte förskjutit sitt folk, som han en gång har utvalt. Vet ni inte vad skriften säger i berättelsen om Elia, hur han vänder sig till Gud med klagomål mot Israel: ³ *Herre, dina profeter har de dödat och dina altaren har de rivit ner. Jag är ensam kvar och nu står de efter mitt liv.* ⁴ Men vad får han då för svar från Gud? *Jag har lämnat kvar åt mig sju tusen män som inte har böjt knä för Baal.* ⁵ Så finns det också nu i vår tid en rest som är utvald av nåd. ⁶ Men var det av nåd, då var det på inte grund av gärningar – i så fall vore nåden inte längre nåd. ⁷ Vad innebär då detta? Det som Israel strävar efter har de inte uppnått, men de utvalda har uppnått det. De andra har blivit förhärdade, ⁸ som det står skrivet:

*Gud har gett dem en dvalans ande,
ögon som inte kan se
och öron som inte kan höra,
ända till denna dag.**

⁹ Och David säger:

*Må deras bord bli en snara och en fälla,
en stötesten och ett straff för dem.*

¹⁰ *Må deras ögon förmörkas
så att de inte kan se
och deras ryggar böjas för alltid.**

De andra folkens räddning

¹¹ Jag frågar då: Inte snavade de väl för att de skulle falla? Nej, inte alls! Men genom deras felsteg har räddningen kommit till andra folk, för att detta skulle väcka avund hos dem.

¹² Om deras felsteg blev till rikedom för världen och deras nederlag till rikedom för folken, ska då inte deras fulltalighet än mer bli det? ¹³ Men till er som tillhör de andra folken säger jag: just som apostel för folken håller jag min tjänst i ära, ¹⁴ i hopp om att kunna väcka mina stamfränders avund och rädda några av dem. ¹⁵ För om deras förkastande* ledde till försoning för världen, vad ska då deras mottagande leda till, om inte liv för de döda?

¹⁶ Om *det första brödet är heligt är hela degen helig. Och om roten är helig är också grenarna heliga. ¹⁷ Om några av grenarna har brutits bort och du, som är en gren av en vildoliv, har ympats in bland dem och fått del av det äkta olivträdetes näringsrika rot, ¹⁸ förhäv dig då inte över de andra grenarna. Om du förhäver dig ska du veta: det är inte du som bär roten utan roten som bär dig. ¹⁹ Nu säger du kanske: »Grenarna bröts bort för att jag skulle ympas in.« ²⁰ Det är riktigt. De bröts bort på grund av otron, men du är kvar på grund av tron. Ha inte för höga tankar om dig själv, utan känn fruktan. ²¹ För om Gud inte skonade de grenar som fanns där av naturen, då ska han inte heller skona dig.

²² Du ser alltså Guds godhet och stränghet: stränghet mot dem som har fallit och godhet mot dig, om du stannar kvar i hans godhet; annars blir du också borthuggen. ²³ Och om de andra inte stannar kvar i otron kommer också de att bli inympade. Gud har ju makt att ympa in dem igen. ²⁴ För om du blev borthuggen från det vilda olivträd som du av naturen

* **11:3** 1 Kung 19:10

* **11:4** 1 Kung 19:18

* **11:8** Jes 29:10; 5 Mos 29:4

* **11:10–11** Ps 69:23–24

* **11:15** *deras förkastande* Uttrycket är mångtydigt. Eftersom Paulus skriver att Gud inte har förskjutit sitt folk, betyder det sannolikt att några i Israel har förkastat evangeliet.

* **11:16** *det första brödet* 4 Mos 15:17–21

hörde till, och mot naturen ympades in i ett *förädlad olivträd, skulle då inte grenarna som fanns där av naturen än mer visst kunna ympas in i sitt eget olivträd?

Hela Israel ska bli räddat

²⁵ Jag vill att ni ska känna till detta mysterium, mina bröder och systrar, så att ni inte betraktar er själva som klokare än ni är: en del av Israel har blivit förhärdad och ska vara det till dess att de andra folken i fullt antal har kommit in. ²⁶ Och så ska hela Israel bli *räddat, som det står skrivet:

*Från Sion ska befriaren komma,
han ska avlägsna all ogudaktighet från Jakob.**

²⁷ *Och detta är mitt förbund med dem,
när jag tar bort deras synder.**

²⁸ Ser man till evangeliet är de Guds fiender, för er skull. Men ser man till utvaldheten är de hans älskade, för fädernas skull. ²⁹ Gud ångrar inte sina gåvor och sin kallelse. ³⁰ Precis som ni tidigare var olydiga mot Gud men nu har fått förbarmade genom deras olydnad, ³¹ så har nu också de varit olydiga för att även själva möta barmhärtighet, genom den barmhärtighet som ni har fått. ³² Gud har gjort alla till fångar under olydnaden, för att han skulle förbarma sig över alla.

³³ O, vilket djup av rikedom och vishet och kunskap hos Gud! Hur outgrundliga är inte hans domar, och hur outrannsakliga hans vägar!

³⁴ *För vem har lärt känna Herrens sinne?
Vem har varit hans rådgivare?**

³⁵ *Och vem har gett honom något först
så att han måste betala igen?**

³⁶ För av honom och genom honom och till honom är allting. Hans är härligheten i evighet, amen.

12

Bär fram era kroppar som ett levande offer

¹ Därför uppmanar jag er, bröder och systrar, vid Guds barmhärtighet, att bära fram era kroppar som ett levande offer, heligt och välbehagligt för Gud; det ska vara er andliga tempeltjänst. ² Låt er inte formas efter den här världen, utan låt er i stället förvandlas genom förnyelsen av ert sinne, så att ni kan avgöra vad som är Guds vilja: det som är gott, välbehagligt för honom och fullkomligt.

Vi har olika gåvor

³ Genom den nåd som jag har fått säger jag till var och en av er: ha inte för höga tankar om er själva utan tänk som man bör tänka, med självbesinning, efter det mått av tro som Gud har tilldelat var och en. ⁴ För liksom vi har en enda kropp med många lemmar och alla lemmar inte har samma funktion, ⁵ så utgör vi, fastän många, en enda kropp i Kristus, och var för sig är vi varandras lemmar. ⁶ Vi har olika gåvor, allt efter den nåd som vi har fått: den som har profetians gåva ska profetera i överensstämmelse med tron, ⁷ den som har en tjänandets gåva ska tjäna, den som är satt att undervisa ska undervisa, ⁸ den som är satt

* **11:24** *förädlad* Annan översättning: *odlat*.

* **11:26** *räddat* Annan översättning: *bevarat*.

* **11:26** Jes 59:20

* **11:27** Jes 27:9

* **11:34** Jes 40:13–14

* **11:35** Job 35:7

att *förmåna ska förmana, den som delar ut gåvor ska göra så med uppriktig godhet, den som är satt att leda ska göra så med hängivenhet, den som visar barmhärtighet ska göra så med glädje.

Håll fast vid det goda

⁹ Er kärlek ska vara oförställd. Avsky det onda, håll fast vid det goda. ¹⁰ Visa varandra tillgivenhet och syskonkärlek, överträffa varandra i ömsesidig aktning. ¹¹ Håll inte tillbaka er hängivenhet, var brinnande i anden, var Herrens slavar. ¹² Var glada i hoppet, uthålliga i lidandet, ihärdiga i bönen. ¹³ Bistå de heliga i deras behov, sträva efter att visa gästfrihet. ¹⁴ Välsigna dem som förföljer er; välsigna, och förbanna inte. ¹⁵ Gläd er med dem som gläder sig, gråt med dem som gråter. ¹⁶ Var eniga i ert sätt att tänka. Ha inte så höga tankar om er själva att ni inte kan umgås med de ringa. Var inte självkloka. ¹⁷ Lön inte ont med ont. Tänk på det som är gott i alla människors ögon. ¹⁸ Om möjligt, och så långt det beror på er: håll fred med alla människor. ¹⁹ Ta inte ut er egen hämnd, mina älskade, utan ge rum för Guds vrede. Det står ju skrivet: *Min är hämnden, jag ska utkräva den*, säger Herren.* ²⁰ Men om dina fiender är hungriga, ge dem att äta. Om de är törstiga, ge dem att dricka. Gör du det, samlar du glödande kol på deras huvuden.* ²¹ Låt dig inte besegras av det onda, utan besegra det onda med det goda.

* **12:8** *förmana* Andra översättningar: *uppmuntra, trösta*.

* **12:19** 5 Mos 32:35

* **12:20** Ords 25:21–22